KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2017/2441,

21. detsember 2017,

Šveitsis börside suhtes kohaldatava õigus- ja järelevalveraamistiku samaväärsuse kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/65/EL

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL, ([1]) eriti selle artikli 25 lõike 4 punkti a,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 600/2014 ([2]) artikli 23 lõike 1 kohaselt peavad investeerimisühingud tagama, et reguleeritud turgudel kauplemisele võetud või kauplemiskohas kaubeldavate aktsiatega sooritatavad tehingud toimuksid reguleeritud turgudel, mitmepoolsetes kauplemissüsteemides või kliendi korralduste süsteemse täitja kaudu või kolmanda riigi kauplemiskohas, mille komisjon on tunnistatud direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 punkti a kohaselt samaväärseks.

(2) Määruse (EL) nr 600/2014 artikli 23 lõiget 1 kohaldatakse üksnes aktsiate kohustusliku kauplemiskoha suhtes. Kohustusliku kauplemiskoha nõue ei hõlma muid kapitaliinstrumente, nt hoidmistunnistusi, börsil kaubeldavaid fonde, sertifikaate ega muid sarnaseid finantsinstrumente.

(3) Kolmandates riikides asutatud kauplemiskohtade samaväärsuse tunnustamise menetluse (nagu on sätestatud direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 punktis a) eesmärk on võimaldada investeerimisühingutel sooritada tehinguid aktsiatega, mille suhtes kehtib liidus kohustusliku kauplemiskoha nõue, kolmandate riikide samaväärsena tunnustatud kauplemiskohtades. Komisjon peaks hindama, kas kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistikuga on tagatud, et kolmandas riigis tegevusloa saanud kauplemiskoht vastab õiguslikult siduvatele nõuetele, mis on samaväärsed Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 596/2014, ([3]) direktiivi 2014/65/EL III jaotisest, määruse (EL) nr 600/2014 ([4]) II jaotisest ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2004/109/EÜ tulenevate nõuetega, ning mille suhtes kohaldatakse asjaomases kolmandas riigis tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid. Seejuures tuleb silmas pidada kõnealuste õigusaktide eesmärke, eelkõige siseturu loomisele ja toimimisele kaasa aitamist, turu terviklikkust, investorite kaitset ja mitte sugugi vähem olulisena finantsstabiilsust.

(4) Direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 punkti a neljanda lõigu kohaselt võib kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistikku pidada samaväärseks, kui raamistik vastab vähemalt järgmistele tingimustele: a) turgudel on tegevusluba ning turgude suhtes kohaldatakse pidevat tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid; b) selged ja läbipaistvad väärtpaberite kauplemisele lubamise reeglid, nii et selliste väärtpaberitega on võimalik kaubelda õiglasel, nõuetekohasel ja tõhusal moel ning väärtpaberid on vabalt võõrandatavad; c) väärtpaberite emitentidel peaks olema kohustus esitada korrapäraselt ja pidevalt teavet, et tagada investorite kõrgetasemeline kaitse, ning d) turu läbipaistvus ja terviklikkus peaks olema tagatud seeläbi, et takistatakse turu kuritarvitamist siseringitehingute ja turuga manipuleerimise teel.

([1]) ELT L 173 12.6.2014, lk 349.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 1).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

(5) Käesoleva samaväärsuse hindamise eesmärk on hinnata muu hulgas seda, kas õiguslikult siduvad nõuded, mida kohaldatakse Šveitsis seal asutatud ja tegevusloa saanud ning Šveitsi finantsjärelevalveasutuse (edaspidi „FINMA“) järelevalvatavate börside suhtes, ning mille suhtes kohaldatakse asjaomases kolmandas riigis tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid, on samaväärsed määrusest (EL) nr 596/2014, direktiivi 2014/65/EL III jaotisest, määruse (EL) nr 600/2014 II jaotisest ning direktiivist 2004/109/EÜ tulenevate nõuetega.

(6) Mis puudutab börside tegevusloa olemasolu ning börside suhtes pideva tulemusliku järelevalve ja täitemeetmete kohaldamise tingimusi, siis finantsturu taristut ning väärtpaberite ja tuletisinstrumentidega kauplemise valdkonna turukäitumist käsitleva föderaalseaduse (edaspidi „FMIA“) artikli 26 lõike b kohaselt on börs mitmepoolse väärtpaberitega kauplemise institutsioon, kus väärpabereid noteeritakse ja mille otstarve on mitme osalise vahel üheaegne pakkumiste vahetamine ning mittediskrimineerivate reeglite alusel lepingute sõlmimine. Börsil ei ole tehingute täitmisel kaalutlusõigust ja börs ei või kaubelda oma nimel ega teha kliendikorralduste sobitamistehinguid. Lisaks peab börs andma osalistele erapooletu ja mittediskrimineeriva juurdepääsu oma turgudele ja teenustele. Selleks peab börs kehtestama reeglid, millega on ette nähtud, kuidas väärtpaberite diiler või teised FINMA järelevalvealused pooled, samuti FINMA-lt tegevusloa saanud välismaised osalejad võivad osalemist taotleda. FMIA artikli 27 lõike 4 kohaselt koostoimes finantsturu taristut ning väärtpaberite ja tuletisinstrumentidega kauplemise valdkonna turukäitumist käsitleva määruse (edaspidi „FMIO“) artikli 25 lõikega 1 vaatab FINMA läbi osaliste börsile lubamist, lõive ja börsile lubamisest keeldumist käsitlevad eeskirjad ja nende muudatused ning kiidab need heaks. Börs ei tohi liikmeks võtta osalist, kes ei ole saanud FINMA-lt tegevusluba, ja võib keelduda sellise osalise liikmeks võtmisest, kes on seadusest tulenevalt diskvalifitseeritud.

(7) Direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 punkti a neljandas lõigus esitatud neli tingimust peavad olema täidetud, et kolmanda riigi õigus- ja järelevalvekorda võiks pidada nendes riikides tegevusloa saanud kauplemiskohtade suhtes samaväärseks direktiivis 2014/65/EL sätestatud korraga.

(8) Esimese tingimuse kohaselt peab kolmanda riigi kauplemiskohtadel olema tegevusluba ning nende suhtes tuleb kohaldada pidevat tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid.

(9) Börs peab olema enne tegevuse alustamist saanud FINMA-lt tegevusloa. FMIA artiklite 4 ja 5 kohaselt annab FINMA tegevusloa, kui leiab, et taotleja vastab tema suhtes kohaldatavatele tingimustele ja nõuetele. Tegevusloa nõuded on sätestatud FMIAs ja sellega seonduvates seaduse jõuga määrustes. FMIAga on ette nähtud, et börs kehtestab korra, millega reguleeritakse kõiki toiminguid ja tegevusi, millega taotleja soovib tegeleda. FMIA artikli 27 lõike 1 kohaselt asutab börs FINMA järelevalve all oma tegevuse jaoks asjakohase regulatsiooni- ja järelevalveasutuse. Pärast FINMA heakskiitu muutub börsi eneseregulatsioon siduvaks ja täitmisele pööratavaks. Vastavalt FMIA artiklile 27 koostoimes FMIO artikli 24 lõikega 1 tuleb selleks, et regulatsiooni- ja järelevalveasutus oleks asjakohane, asutada regulatiivseid ülesandeid täitev organ, kauplemise järelevalve organ, väärtpaberite kauplemisele lubamise eest vastutav organ ja kaebusi menetlev organ. Need organid peavad olema nii korralduslikult kui ka töötajate osas börsi ärijuhtimisest sõltumatud. Eneseregulatsiooni- ja järelevalveasutuses on vastavad vastutavad organid, kes jälgivad olukorda ja tagavad, et börsi osalised täidavad börsi reegleid ja määrusi.

(10) Lisaks on FMIA artikliga 18 ette nähtud, et börsid peavad osalistele ja turutegijatele tagama mittediskrimineeriva ja avatud juurdepääsu. FINMA tagab nii tegevusloa andmisel kui ka jooksvalt, et börsi reeglid vastavad sellele nõudele (vt SSX-reeglistiku jaotised 3–5 koostoimes 1. SSX-direktiiviga ja BXi Šveitsi reeglistiku jaotistega 3–5). Juurdepääsu andmisest keeldumine on lubatud üksnes ohutuse ja tõhususe huvides ning pärast ranget proportsionaalsuse kontrollimist (FMIA artikkel 18, FMIO artikkel 17). Taotlejad, kellele juurdepääsu andmisest keelduti, võivad esitada sõltumatule apellatsiooninõukogule edasikaebuse (SSX-reeglistiku jaotis 8 ja BXi Šveitsi reeglistiku jaotis 15). Selle üle, kas börsid vastavad FMIA artiklile 18 ja FMIO artiklile 17, teeb järelevalvet FINMA. Reeglite ja nende muudatuste vastuvõtmiseks on vaja FINMA eelnevat nõusolekut, nende rakendamist võivad kontrollida FINMA töötajad, samuti võib see toimuda auditite, teabepäringute või Šveitsi finantsturu järelevalveasutuse föderaalseaduse (edaspidi „FINMASA“) artiklite 24jj kohaste parandusmeetmete kaudu.

(11) Tulemuslikku järelevalvet reguleerivad peamised esmased õigusaktid, millega Šveitsis on kehtestatud väärtpaberitega kauplemise õiguslikult siduv kord, on FINMASA, börside ja väärtpaberitega kauplemise

föderaalseadus (edaspidi „SESTA“) ja FMIA. FINMASA, SESTA ja FMIA-ga on FINMA-le andnud ulatuslikud õigused väärtpaberite valdkonna kõikides aspektides, sh õigus tegevusloa andmiseks ja järelevalveks väärtpaberite diilerite, kesksete vastaspoolte, väärtpaberite keskdepositooriumite, kauplemisteabehoidlate ja maksesüsteemide suhtes. Samuti on FMIA ja FMIOga määratletud ja turul keelatud teatavad tegevusmustrid ning antud FINMA-le õigus määrata reguleeritud üksustele ja nendega seotud isikutele distsiplinaarkaristusi. FINMASA artikliga 29 on FINMA-le antud laiaulatuslik juurdepääs igasugusele asjakohasele teabele mis tahes järelevalvealuse isiku ja üksuse, nende audiitorühingute ja audiitorite kohta. Šveitsi raamistikus lasub börsidel põhivastutus selle eest, et kehtestatakse reeglid, mida nende osalised peavad oma äritegevuses järgima, ning jälgitakse osaliste äritegevust. FINMA jälgib börsi eeskirju vahetult, et tagada nende vastavus õigusraamistikule. Kõik eeskirjad ja nende muudatused tuleb esitada heakskiitmiseks FINMA-le (FMIA artikli 27 lõige 4). FINMA alustab uurimist börsidelt võimalike seadusrikkumiste kohta laekuvate aruannete või oma kahtluste põhjal.

(12) Pärast börsile tegevusloa andmist jälgib FINMA pidevalt, kas börs täidab ka edaspidi tegevusloa andmisega seotud tingimusi ja kohustusi (FMIA artikkel 83). Börs on õiguslikult kohustatud teavitama FINMAt mis tahes muudatustest, mis mõjutavad tema tegevusloa andmise või heakskiidu aluseks olnud asjaolusid. Kui muudatused on olulised, peab finantsturu taristu hankima tegevuse jätkamiseks FINMA-lt eelneva loa või heakskiidu (FMIA artikkel 7). Põhinõuded on järgmised: vastavus korralduslikele nõuetele; sisekontrollisüsteemi olemasolu ja tulemuslikkus; IT-süsteemide asjakohasus; ning korralik ärikäitumine. FINMA järelevalve alla kuuluvad kõik börsi organid, sh kauplemise jälgimise ja sanktsioonide kohaldamisega tegelevad organid. FINMASA artiklite 24 ja 24a kohaselt võib FINMA teha auditeid kohapeal või oma ruumides, kas ise või litsentseeritud audiitorühingute kaudu. FMIA artiklite 27, 30 ja 34 kohaselt peavad kõik tegevusloa saanud börsid suutma tagada, et nende emitendid, osalised ja nendega seotud isikud täidavad FMIA ja FMIO sätteid, nendega seonduvaid seadusi ja eeskirju ning nende endi reegleid ja eeskirju. Börsi kohustus tagada, et liikmed nõudeid täidaksid, sisaldab ka kohustust uurida kohaldatavate seaduste ja reeglite võimalikke rikkumisi ning vajaduse korral karistusi määrata.

(13) Õigusnormide tulemusliku täitmise tagamiseks on FINMA käsutuses oma volituste ja pädevuse kasutamiseks erinevad haldusmehhanismid. Kui tuvastatakse seadus- või muid rikkumisi, võtab FINMA vajalikud parandusmeetmed, mis võivad hõlmata ka haldustäitemeetmeid. Proportsionaalsuse põhimõtet nõuetekohaselt arvestades kohaldab FINMA meetmeid, mida ta peab kõige sobivamaks tagamaks õigusnormide järgimist. Võimalike meetmete hulka kuulub järgmine: noomitused, erijuhised seadusele vastavuse taastamiseks, isikutele määratav ametialal tegutsemise keeld, diileritele määratav tegutsemiskeeld ja litsentside tagasivõtmine. Samuti võib FINMA konfiskeerida ebaseaduslikult saadud kasumi või ebaseaduslikult välditud kahjumi ning nõuda, et avaldataks lõplik ja siduv otsus. Selleks et taastada börsi vastavus kohaldatavatele sätetele, võib FINMA kasutada oma haldusvolitusi ka laitmatu ärikäitumise vastu eksimise kahtlusega juhatuse liikmete või töötajate eemaldamiseks. FINMA haldusmehhanismide kõrval on FINMASA 4. peatükis kirjeldatud süütegude puhul võimalik määrata ka kriminaalkaristusi. Kriminaalkaristused on sätestatud ka FMIA artiklites 147jj ja SESTA artiklites 42a ja 43. Sellised juhtumid annab FINMA üle pädevale prokuratuurile. Kui see on otstarbekas ja vajalik, kooskõlastavad FINMA ja pädev prokuratuur oma uurimisi. Tavaliselt vastutab föderaalse rahandusministeeriumi õigustalitus nii FINMASA kriminaalsätete ja finantsturgude seaduste rikkumiste eest süüdistuse esitamise kui ka sellistes asjades otsuste langetamise eest. Süüdistuse esitamine FMIAs sätestatud siseteabe alusel kauplemise ja turuga manipuleerimise süütegude eest on aga riigiprokuröri büroo ülesanne.

(14) Seega võib järeldada, et Šveitsi börsidel peab olema tegevusluba ning nende suhtes kohaldatakse pidevat tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid.

(15) Teise tingimuse kohaselt peavad kolmandate riikide kauplemiskohtadel olema selged ja läbipaistvad väärtpaberite kauplemisele lubamise reeglid, nii et selliste väärtpaberitega on võimalik kaubelda õiglasel, nõuetekohasel ja tõhusal moel ning väärtpaberid on vabalt võõrandatavad.

(16) Šveitsi õigusega on ette nähtud, et börsid peavad avaldama väärtpaberite kauplemisele lubamise eeskirjad (FMIA artiklid 35 ja 36). Nendele eeskirjadele tuleb saada FINMA heakskiit. Eeskirjade koostamisel arvestatakse tunnustatud rahvusvahelisi standardeid ja need sisaldavad kindlasti sätteid, millega reguleeritakse väärtpaberite kaubeldavust; väärtpaberi omaduste ja emitendi kvaliteedi hindamiseks investoritele vajaliku teabe avaldamist;

emitendi, tema esindajate ja kolmandate isikute kohustusi ajal, mil väärtpaberid on noteeritud või kauplemisele lubatud; omakapitaliväärtpaberite suhtes kohustust järgida 16. detsembri 2005. aasta audiitorite litsentseerimise ja järelevalve föderaalseaduse artikleid 7 ja 81. Väärtpaberite kauplemisele lubamist ja noteerimist (kauplemisele lubamise erivorm) reguleeritakse peamiselt noteerimisreeglite ning noteerimise ja kauplemisele lubamise täiendavate reeglitega. Börs vaatab iga väärtpaberi emitendi täidetud taotluse läbi ja kontrollib, et kõik asjakohased nõuded oleks täidetud. Börs avaldab iga taotluse kohta kirjaliku otsuse. Kauplemisele lubamise otsust käsitlev teave on avalikkusele kättesaadav. Pärast väärtpaberi noteerimist peab emitent noteeringu säilitamiseks täitma perioodiliste aruannete esitamise kohustusi, sh näiteks finantsaruandluse ja äriühingu üldjuhtimise kohustused, kuid ka sündmustega seotud aruandekohustusi, nt regulaarne aruandekohustus, juhtkonna liikmete tehingute avalikustamine ja erakorralised teated. FMIA artikli 35 lõike 3 kohaselt jälgib börs emitendi vastavust nendele reeglitele ja määrab rikkumiste eest lepingus sätestatud sanktsioone. FMIO artikli 33 lõike 1 kohaselt tagab börs, et kõigi kauplemisele lubatud väärtpaberite ja kõigi noteeritud väärtpaberitega saab kaubelda õiglaselt, nõuetekohaselt ja tõhusalt. Omakapitaliväärtpaberite suhtes on noteerimisreeglites ette nähtud avalikkusele kuuluvate aktsiate nõuded, millega tagada, et selliste väärtpaberitega saab tõhusalt kaubelda. Börsi sõltumatud organid võivad väärtpaberitega kauplemise ajutiselt peatada, kui sellise peatamise tingib ebatavaline olukord, sh emitendi poolne oluliste avalikustamiskohustuste rikkumine. Nad võivad väärtpaberite noteerimise tühistada, kui on tõsiseid kahtlusi emitendi likviidsuse suhtes või kui maksejõuetus- või likvideerimismenetlust on juba alustatud. Samuti võib FINMA talle FINMASA artikliga 31 antud volituste alusel kohustada börsi konkreetse väärtpaberiga kauplemist peatama, selleks et taastada vastavus FMIA sätetele, või muudele õigusnormide rikkumistele reageerides.

(17) Šveitsi regulatiivses raamistikus on muu hulgas kehtestatud nõuded turuosalistele kauplemiseelse teabe avaldamise kohta. Kauplemiseelse läbipaistvuse õiguslik alus tuleneb FMIA artikli 29 lõikest 1, milles on sätestatud, et börsid avaldavad reaalajas iga aktsia ja muu väärtpaberi viie parima ostu- ja müügipakkumise hinnad, samuti nende hindadega võetud kauplemispositsioonide suuruse. Sama kehtib kauplemishuvi teadete suhtes (FMIO artikli 27 lõige 3). Vabastust on võimalik saada võrdlushindade süsteemidele, üksnes juba kokkulepitud tehingute ametlikuks vormistamiseks loodud süsteemidele, börsi korralduste haldamise süsteemis avalikustamist ootavatele korraldustele ja tavalise turumahuga võrreldes suuremahulistele korraldustele. Šveitsi regulatiivse raamistikuga on kehtestatud nõuded ka kauplemisjärgse teabe avaldamise kohta. Kauplemisjärgse läbipaistvuse õiguslik alus tuleneb FMIA artikli 29 lõikest 2, milles on sätestatud, et börs avaldab viivitamatult teabe kõigi kauplemisele lubatud väärtpaberitega börsil või börsiväliselt tehtud kõikide tehingute kohta. Eelkõige tuleb avaldada tehingute hind, maht ja aeg. Kauplemisjärgse läbipaistvuse erandid on samad nagu kauplemiseelse läbipaistvuse puhul. Teatavate ebatüüpiliste tehingute teave avaldatakse samuti viivitusega. Börsi kauplemiseelse ja -järgse läbipaistvuse andmeteenused on täiesti läbipaistvad ja neid pakutakse mittediskrimineerivalt kõikidele börsi osalistele. Viivitusega avaldatavad andmed on kõikidele kasutajatele tasuta kättesaadavad.

(18) Seega võib järeldada, et Šveitsi börsidel on selged ja läbipaistvad väärtpaberite kauplemisele lubamise reeglid, nii et selliste väärtpaberitega on võimalik kaubelda õiglasel, nõuetekohasel ja tõhusal moel ning väärtpaberid on vabalt võõrandatavad.

(19) Kolmanda tingimuse kohaselt peab väärtpaberite emitentidel olema kohustus esitada korrapäraselt ja pidevalt teavet, et tagada investorite kõrgetasemeline kaitse.

(20) Investorite kõrgetasemelise kaitse tagamiseks tuleb börsi kehtestatud eeskirjades kauplemisele lubamise kohta kindlaks määrata avalikustatav teave, mis võimaldaks investoritel hinnata väärtpaberite omadusi ja emitendi kvaliteeti. Emitendid, kelle väärtpaberid lubatakse Šveitsi börsil kauplemisele, peavad avaldama aasta- ja vahefinantsaruandeid. Emitent peab avaldama oma raamatupidamise aastaaruanded oma veebisaidil. Šveitsi börsil kauplemisele lubatud väärtpaberitega võib kaubelda ka muudes kohtades. Emitentide aruandluskohustust kohaldatakse olenemata tehingute toimumise kohast. Väärtpaberite emitentide kohta põhjaliku ja õigeaegse teabe avalikustamine võimaldab investoritel hinnata emitentide majandustulemusi ja tagab teabe korrapärase edastamisega piisava läbipaistvuse.

(21) Seega võib järeldada, et emitentidel, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele Šveitsi börsidel, on kohustus esitada korrapäraselt ja pidevalt teavet, et tagada investorite kõrgetasemeline kaitse.

(22) Neljanda tingimuse kohaselt peab kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistik tagama turu läbipaistvuse ja terviklikkuse seeläbi, et takistatakse turu kuritarvitamist siseringitehingute ja turuga manipuleerimise teel.

(23) FMIA artiklitega 142 ja 143 on keelatud siseteabe alusel kauplemine ja turuga manipuleerimine ükskõik kelle poolt. Lisaks on FMIA artiklite 154 ja 155 kohaselt siseteabe kasutamise või kasutamise katse ja hinnaga manipuleerimise korral kuriteo koosseis täidetud. Börs peab avaldama eeskirjad emitentide poolt siseteabe avalikustamise kohta. Börsi noteerimisreeglite kohaselt peab emitent teavitama turgu oma tegevusvaldkonda mõjutavatest hinnatundlikest ilmnenud või varsti ilmnevatest asjaoludest nii pea kui need talle teatavaks saavad. Hinnatundlikud asjaolud on asjaolud, mille tulemusel võivad turuhinnad oluliselt muutuda. Avalikustamine on vajalik, et tagada kõigi turuosaliste võrdne kohtlemine. Lisaks peavad Šveitsi börsid FMIA artikli 31 lõike 1 kohaselt jälgima hinna kujunemist ja börsil sooritatud tehinguid, et seeläbi tuvastada siseteabe alusel kauplemist, hinna ja turuga manipuleerimist ning muid seadus- ja eeskirjade rikkumisi. Selleks peavad börsid läbi vaatama väljaspool kauplemiskohta toimunud tehingud, mille kohta neile esitatakse aruandeid või millele nende tähelepanu muul moel juhitakse (FMIA artikli 31 lõige 1). Järelevalveülesannet peab täitma sõltumatu börsiorgan. Emitendid peavad oma teabeesitamiskohustusest tulenevalt olema võimelised esitama nõudmise korral FINMA-le siseteabe valdajate nimekirja, sh mis tahes lisateabe ja dokumendid, mida FINMA nõuab oma ülesannete täitmiseks (FINMASA artikli 29 lõige 1 koostoimes FMIA artikliga 145). Börs peab FINMAt teavitama igast seadusrikkumise või muude rikkumiste kahtlusest. Kui kõnealused rikkumised liigituvad kuriteoks, peab börs viivitamatult teavitama ka pädevat süüdistuse ettevalmistamise eest vastutavat asutust (FMIA artikli 31 lõige 2). FINMA algatab uurimisi börsidelt õigusrikkumiste kohta laekunud teabe põhjal, samuti turu kuritarvitamist keelavate järelevalveseaduste täitmise tagamiseks FINMA korraldatava turuseire alusel.

(24) Seega võib järeldada, et Šveitsi õigus- ja järelevalveraamistikuga on tagatud turu läbipaistvus ja terviklikkus seeläbi, et takistatakse turu kuritarvitamist siseringitehingute ja turuga manipuleerimise teel.

(25) Seega võib lisaks järeldada, et käesoleva otsuse lisas nimetatud ja Šveitsis FINMA järelevalve all tegutsevate börside puhul vastab õigus- ja järelevalvekord neljale eespool nimetatud tingimusele ning seepärast tuleb tunnustada, et tagatud on direktiivis 2014/65/EL, määruses (EL) nr 600/2014, määruses (EL) nr 596/2014 ja direktiivis 2004/109/EÜ kauplemiskohtadele kehtestatud nõuetega samaväärne süsteem.

(26) Arvestades, et väga paljude Šveitsis emiteeritud ja kauplemisele lubatud aktsiatega kaubeldakse ka ELi kauplemiskohtades, on asjakohane käesoleva otsusega tagada, et kõik investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 600/2014 artikli 23 lõikes 1 sätestatud kohustusliku kauplemiskoha nõuet, saavad ka edaspidi kaubelda aktsiatega, mis on lubatud kauplemisele Šveitsi börsidel, kus need aktsiad on kõige likviidsemad. Kuna Šveitsi börsidel kauplemisele lubatud aktsiad on seal kõige likviidsemad, võimaldaks Šveitsi õigus- ja järelevalveraamistiku tunnustamine investeerimisühingutel kaubelda Šveitsis Šveitsi börsidel kauplemisele lubatud aktsiaga ja täita klientide ees parimal viisil täitmise kohustust.

(27) Otsus põhineb andmetel, millest nähtub, et kokkuvõttes kaubeldakse ELis paljude Šveitsi börsidel kauplemisele lubatud aktsiatega nii sageli, et ühingud, kelle suhtes kohaldatakse finantsinstrumentide turgude direktiivi, ei saaks kasutada määruse (EL) nr 600/2014 artikli 23 lõike 1 punkti a kohast erandit. See tähendab, et määruse (EL) nr 600/2014 artikli 23 lõikes 1 sätestatud kohustusliku kauplemiskoha nõuet tuleks kohaldada väga paljude Šveitsis kauplemisele lubatud aktsiate suhtes.

(28) Otsust täiendavad koostöökokkulepped, millega tagatakse riiklike pädevate asutuste ja FINMA vaheline tõhus teabevahetus ning järelevalvetegevuse koordineerimine.

(29) Käesolev otsus põhineb käesoleva otsuse vastuvõtmise ajal Šveitsis börside suhtes kohaldatavatel õiguslikult siduvatel nõuetel. Komisjon peaks jätkuvalt pidevalt jälgima Šveitsi börside õigus- ja järelevalveraamistiku arengut ning käesoleva otsuse tegemise aluseks olevate tingimuste täitmist.

(30) Käesolevas otsuses arvestatakse ka nõukogu 28. veebruari 2017. aasta järeldusi, mille kohaselt on Šveitsiga valdkondliku lähenemisviisi edasiarendamise eeltingimuseks ühise institutsioonilise raamistiku loomine olemasolevatele ja tulevastele kokkulepetele, mille abil reguleeritakse Šveitsi osalemist ELi ühtsel turul. Liidu finantsturgude terviklikkuse tagamiseks peaks käesolev otsus kaotama kehtivuse 31. detsembril 2018, välja arvatud juhul, kui komisjon kehtivust enne seda kuupäeva pikendab. Käesoleva otsuse kohaldamise pikendamise üle otsustamisel peaks komisjon eelkõige kaaluma seda, kuidas on edenenud ühise institutsioonilise raamistiku loomise kokkuleppe allakirjutamiseni jõudmine.

(31) Komisjon peaks Šveitsis börside suhtes kohaldatavat õigus- ja järelevalvekorda korrapäraselt kontrollima. Sellised kontrollimised ei piira komisjoni võimalust korraldada juba varem spetsiaalseid hindamisi, kui asjaomaste suundumuste tõttu on vaja, et komisjon hindaks uuesti käesoleva otsusega kinnitatud samaväärsust ning eelkõige seda, kuidas on edenenud ühise institutsioonilise raamistiku loomine olemasolevatele ja tulevastele kokkulepetele, mille abil reguleeritakse Šveitsi osalemist ELi ühtsel turul. Uuesti hindamine võib viia käesoleva otsuse kehtetuks tunnistamiseni.

(32) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee arvamusega.

(33) Kuna määrust (EL) nr 600/2014 ja direktiivi 2014/65/EL kohaldatakse alates 3. jaanuarist 2018, on vajalik, et käesolev otsus jõustuks järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 600/2014 artikli 23 lõike 1 kohaldamisel loetakse käesoleva otsuse lisas sätestatud Šveitsi börside suhtes kohaldatav õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks direktiivist 2014/65/EL, määrusest (EL) nr 600/2014, määrusest (EL) nr 596/2014 ja direktiivist 2004/109/EÜ tulenevate nõuetega ning leitakse, et nende suhtes kohaldatakse tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Otsus kaotab kehtivuse 31. detsembril 2018.

Brüssel, 21. detsember 2017

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER

LISA

Börsid, mida Šveitsis käsitatakse samaväärsetena direktiivis 2014/65/EL määratletud reguleeritud turgudega

a) SIX Swiss Exchange AG

b) BX Swiss AG